

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. ii. Pentecostes Mane.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

porē frigidit̄ excutit̄ hoc in desiderio sue eternitatis accēdit: qđ p̄cipue fit p̄ dei amorē qđ maxie est a sp̄scto. **U**n̄ hodie legit̄ euāgelii d̄ dilectōe dei et de adh̄ctu sp̄ritus sancti: v̄z S̄iqs diligit me ser. me. ser. uabit et p̄ me^o dil. e. et ad e. ve. et mā. a. eū fa. Jo. xiiij. **U**bi tria tangunt multū notanda. Primū qđ amor dei est opofus. cuz d̄r: S̄iqs diligit me ser. me. sua. Et nota bñ S̄iqs diligit me. q. d. Pauci sunt qui me se diligit. Nā supbi diligit honores et p̄tates: luxuriosi voluptates: auarū diuitias. Prouer. i. Stulti ea qđ sibi notia sunt cupiunt. Ps. Filij hoim vsqđ graui corde vt qđ diligit: vanitate et q̄ri. mēda. Lūq̄ pauci sint qđ deū vere diligat. tñ sc̄ d̄r: Bre. in om̄. Ecce si vnusq̄sq̄ v̄z requirit an diligit deū: tota fiducia et secura mēte r̄ndet: diligo. Sed audiam^o qđ in euāgelio d̄r. S̄iqs diligit me ser. me. sua. Ecce p̄z qđ amor dei est opofus. Greg. Probat̄ dilectiōis: exhibitio est opis. Hinc in epla Jo. ait: Qui d̄r qđ diligo deū: et mā data ei^o nō custo. men. est. Idē B̄: e. Ad volūmetipos fr̄es charissimi introitus redite: si deū vere amas: ex̄rite: nec tñ sibi aliq̄s credat qđ qđ anim^o sine attestatiōe opis r̄ndeat. De dilectōe p̄ditōz: lingua: mens: et vita requat. Nunq̄ est amor diociosus Opaf̄ em̄ magna si est. si aut̄ opari renuit: amor nō est. Scđm̄ ē qđ amor dei est gr̄tiosus. **U**n̄ in euāgelio sequit̄: Et pater me^o dil. eū. Jo. xiiij. Qui diligit me diligit a p̄re meo. Et Jo. xv. Vos amici mei estis si fecer. qđ p̄ci. vob. Greg. Pensate q̄nta dignitas est esse amicos chr̄i. Ex opposito: vide q̄nta est p̄fusio esse inimicos chr̄i r̄c. Tertiu^o est qđ amor dei est fructuosus: qđ subdit: Et ad eū veniem^o et māsi. ap̄d e. facie. **U**bi nota qđ hoies sunt in triplici differētia respectu aduēt^o dei. Qui d̄a sūt ad q̄s sp̄s sanct^o nunq̄ venit: cui^o mōi sunt indurati: quibz d̄r Act. viij. Dur̄a ceruicēz incircūcis cordibz et auribus vos sp̄s sp̄s sancto resistit̄. Glo. qđ nunq̄ estis penitentiā agētes. Alij sunt ad q̄s uerdu venit: sed mansionez nō facit: qđ sic d̄r Greg. in omel. Per p̄punctiōez qđdam d̄i respectū p̄cipiūt: sed tetatiōis tpe hoc ipm̄ qđ p̄pūcti fuerant obliuiscuntur: sicq̄

ad p̄petranda p̄ctā redeūt: ac si ea minime planissent. Tertij sunt ad q̄s venit et mansione facit: qđ. s. a p̄ctō cauent et in bono p̄ficiunt. **S**ic^o Qui vere deū diligit: qđ ei^o mā data custodit: in eius corde dñs venit et mansione facit: quia sic eū amor diuinitatis penetrat vt ab hoc amore tpe tentatiōis nō recedat. Exemplū in magdāca Petro: paulo: et mattheo: z alijs q̄plimis qui post p̄uersionē suā sp̄s p̄seuerauerūt in bono. Eccl̄i. v. Esto firm^o in via dei. et Hebreoz. xij. In disciplina p̄seuerate.

Tertius ar. Audistis r̄c. Cauete igit̄ ne sp̄s sancto resistatis et sic iuste p̄uenim̄ eius p̄ntia. Dicit em̄ lex vl. ff. d̄ iudic̄s. Iuste puaf vnusq̄sq̄ eo q̄ra quod agit. **U**n̄ d̄r. xvij. q. iij. Sicut antiq̄tus. Qui iniuriā facit eccl̄ie puari debz cōione ip̄ius. Iniuriā at̄ facit eccl̄ie qđ peccat et qđ in p̄ctis p̄seuerat. Ideo puandus est eius cōione que est p̄ charitatē et gratiā sp̄s sancti. Cauete ne sitis ei similes qđ audiens p̄ncipē liberalissimū ad domū suāz declinare velle vt ei multa b̄nficia largiat negligit hospitij p̄parare: imo et clausaz tener portā p̄tra eū. Nō mir si p̄uetur r̄a to bono. Expone: qm̄ in p̄ctō p̄seueras tenet portā clausam p̄tra sp̄s sanctū. Eccl̄e. lix. Iniquitates vestre diuiserūt inter vos et deum vestrum.

Feria. ij. Pentecostes Rane.

Quoniam venerit r̄c. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vn̄ gen. daret: vt Jo. iij. et in euang. hōd. Verba hec om̄ dūq̄ de^o libent̄ dabit sp̄m̄ suū. qđ et iam dedit filiū suū. In illis aut̄ verbis tria sūt p̄siderāda. **P**rimū est dilectiōis diuine suauitas: cū dicit. Sic deus dilexit mundū. **S**cđm̄ est dilectiōis sublimitas: cū dicit. Et filiū suū vn̄ genitū da. **T**ertium est dilectiōis vtilitas: cū subdit. Et ois qui credit in eū nō peat r̄c. **D**e p̄mo Ps. Suavis dñs vn̄uersis. **D**e secūdo Roma. viij. Propo filio suo nō pepit sed p̄ no. oi. tradi. illū. **D**e tertio Jo. ij. Ois qđ viuit et cre. in me nō moriet̄ in eternū.

Eū venerit zc.

Pro pmo art. An spūscētūs in psona sua det: vel solū in dōis suis. Rñdet Bona. di. xiiij. pmit: q daf in p̄ria psona. Qd sic declarat: Illud daf qd p dationē habet siue possidet ab eo cui sit datō. Habetur aut aliqd siue possidet eū est i facultate possidentis ad fruendū vel vtendū: s; recte frui nō ptingit nisi deo: q nullus fruitur nisi p grām gratū facientē: q̄ perfecta possessio est q̄ de⁹ habet: sed pfectū donū est ad pfectam possessionē: ergo nō est datū optimū z donū pfectū nisi de⁹ donū i creatū qd est spūscētūs: q̄ licz sit vbiq; per essentia: Aliter tñ in vnoz alit in alio opaf p grām. At Aug⁹ ponit exemplū de ania: q̄ licz sit tota in q̄libz pre corpis: Aliter tñ opatur in vno mēbro: z alit in alio. puta i oculo q̄ i alijs. Hec Bona. Nota. Quāta est dei bonitas erga nos: z amor v̄ris qui seipm dar nobis: neq; fastidit miserias nostras. Salter⁹ in alexand. Que fastidit homo nō vere diligit. Ille est ver⁹ amor miser q̄ nō fastidit amicū. Imōi est amor dei. Uñ Sene. ad Lu. Virar⁹ homines ad deū ire. Deus ad hoies venit: imo qd ē pp⁹ in hoies venit. Daf itaq; spūscētūs in psona sua: z nō solū in donis suis: vt pz ex pmissa rñsiōe. Ex q̄ p̄replam maximā erga nos dei liberalitatē. Dedit q̄pe de⁹ homi cūctas creaturas suas Hugo lib. de arra sponse. Respice vniser sum mūdū z p̄sidera siqd in eo sit qd tibi nō seruiat. Qis natura ad hūc finē dirigit cursum suū vt obsequijs tuis famulet et vtilitati deseruiat/ tuisq; oblectamētis pariter z necessitatib; fm affluentia indeclinēte occurrat hoc ccluz: hoc terra: hoc mare: hoc aer cū his q̄ sunt eis vniuersis exple nō cessat zc. Hec solas creaturas copales dedit deus: sedz angelos. Hierony. Magna dignitas aniaz vt vnaq; angelū habeat ad sui custodiā delegatuz. Q̄ dura eoz pectora q̄ dei bñficia nō recognoscūt. Ex supabūdante etiā charitate dedit nobis filia suū. j. Joā. iij. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filius suū vnigenitū misit in mūdū vt viuam p eū qui seipm etiā p nra redēptiōe dedit. Ex supabūdantissima aut charite daf nobis spūscētūs: Rho. v. Charitas dei diffu-

sa est in cordib; nris p spūscētū q̄ dat⁹ est nobis. Et Lu. xj. Dabit spm bonū petenti bus s; Deu igit q̄nta est mltorū ingratitudo erga deū. Bñficioz em copiositate relpēdit malefactorū abundantia. exhibito honori iniuria z irreuerētia: amor dulcē impensio p̄emptū z vilipensioez atz infirmitate. Lotemptū inq; dei z p̄ceptoz. Proptea nō a spūscētō sed maligno regū. Figura Iudicū. ij. Eū isrl' relic. Ser dñm iratus dñs tradidit eos in man⁹ diripiētiū zc. Per diripiētes malos spūs intellēge. ij. Paral. xv. Si dereliquit; eū: z ipse derelinq; vos.

Secūdus art. Nūc dicendū quō spūscētūs testimoniū phibet p effectū fructuose locutiōis rōne cui⁹ spūscētūs venit in specie linguaz. Pro q̄ ampl⁹ explanando notādū q̄ in specie linguaz missus est ppter q̄tuor rōes.

Prima ppter designāde varie locutionis facultatem

Secūda ppter gubernāde lingue difficultate vtilitatem.

Tercia ppter lingue bñ gubernate vtilitatem.

Quarta ppter lingue male gubernate vtilitatem

Prima igit zc. Facultatē (pueritatē inq; tūc aplis datā vt oim linguaz nationib; legē euāgelicā p̄dicaret. vñ dē Ber. Venit spūscētūs in linguis igneis vt p̄ba ignea z legē igneā lingue ignee loq̄rentur. Spūscētū habebat Helias. de q̄ dicit Eccl. xlvij. Surrexit Helias q̄si ignis et verbū illius q̄si facula ardebat. Q̄ gardētia fuerūt p̄ba Petri q̄ vnica p̄dicatiōe in die p̄tecostes p̄uertit triamilia hoim: vt habet Actu. ij. Secūda est ppter gubernāde lingue difficultatē ppter quā specialiter eget moderamine spūscētū. Jaco. ij. Omnis natura bestiaz z serpentū z volucrū z ceteroz domātur z domita sunt a natura humana. Lingua aut null⁹ hoim domare p̄t. Est em inq̄tū malū z plena veneno mortifero. Jo bñ dī Eccl. xxvij. Attende ne forte labaris in lingua z cadas in p̄spectu inimicorū insidiantū tibi. Et Proverb. xvij. Verba z vita in manib; lingue. Tercia est ppter lingue bene gubernate vtilitatē. Per eā em multa bona fiūt. vtz alios instruēdo. pp̄rio pctā cōfirēdo: z deū bñdicēdo. Propter primū

